

UCHWAŁA NR 1

**KOMISJI HABILITACYJNEJ
POWOŁANEJ W POSTĘPOWANIU W SPRAWIE NADANIA
STOPNIA NAUKOWEGO DOKTORA HABILITOWANEGO
W DZIEDZINIE NAUK HUMANISTYCZNYCH W DYSCYPLINIE
LITERATUROZNAWSTWO
WSZCZĘTYM NA WNIOSEK DR. SŁAWOMIRA IWASIOWA**

z dnia 23.11.2023 r.

**w sprawie wyrażenia opinii w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w
dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo
dr. Sławomirowi Iwasiowowi**

Na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.) oraz § 37 ust. 2 pkt 3 i § 45 uchwały nr 85/2021 Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 29 września 2021 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia postępowań w sprawie nadania stopni naukowych w Uniwersytecie Szczecińskim uchwała się, co następuje:

§ 1

Komisja habilitacyjna w składzie:

- 1 prof. dr hab. Anna Legeżyńska – Przewodnicząca
- 2 dr hab. Bartosz Wójcik – Sekretarz
- 3 dr hab. Bernadetta Darska – Recenzentka
- 4 dr hab. Katarzyna Taborska – Recenzentka
- 5 dr hab. Danuta Zawadzka – Recenzentka
- 6 dr hab. Małgorzata Zduniak – Recenzentka
- 7 prof. dr hab. Andrzej Skrendo – Członek

stwierdza, że aktywność naukowa dr. Sławomira Iwasiowa oraz osiągnięcie naukowe pt. *Wodowanie. Literatura i inne media w Szczecinie. Lata 60. XX wieku* stanowią **znaczny wkład** w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo i wyraża **pozytywną** opinię w sprawie nadania dr. Sławomirowi Iwasiowowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Komisja rekomenduje Radzie Naukowej Instytutu Literatury i Nowych Mediów Uniwersytetu Szczecińskiego poparcie wniosku dr. Sławomira Iwasiowa i nadanie mu stopnia doktora habilitowanego z wyróżnieniem.

§ 2

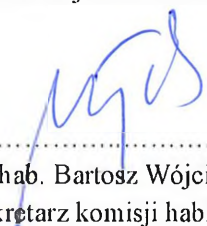
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

.....
.....
.....

Pouczenie:

Uchwała jest ostateczna. Od uchwały nie przysługuje stronie prawo wniesienia zażalenia.

.....
dr hab. Bartosz Wójcik, prof. US
sekretarz komisji habilitacyjnej

.....
prof. dr hab. Anna Legeżyńska
przewodnicząca komisji habilitacyjnej

Uzasadnienie

Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 23 listopada 2023 roku zawierającej opinię w sprawie nadania dr. Sławomirowi Aleksandrowi Iwasiowowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo

Uchwała Komisji powołanej do zaopiniowania wniosku dr. Sławomira Iwasiowa o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w trybie jawnym, podczas obrad toczących się w trybie zdalnym. Recenzenci i pozostali członkowie Komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim Habilitanta. Wszyscy uczestnicy Komisji w dniu 23 listopada 2023 roku wzięli udział w kolokwium habilitacyjnym i następujących po nim obradach niejawnych.

Po przeprowadzeniu kolokwium, które przebiegło zgodnie z zasadami określonymi w *Uchwale Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego* z dn. 29 września 2021 roku (w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia postępowań w sprawie nadania stopni naukowych w Uniwersytecie Szczecińskim, rozdz. 5), a także po uwzględnieniu ocen zawartych w recenzjach, **Komisja postanowiła rekomendować Radzie Naukowej Instytutu Literatury i Nowych Mediów US wnioski dr. Sławomira Iwasiowa o nadanie stopnia doktora habilitowanego.** Głosowanie w tej sprawie było jednomyślne: **siedem (7) osób opowiedziało się za poparciem wniosku, nikt nie był przeciwny i nikt nie wstrzymał się od głosu.**

Komisja uznała, że dr Sławomir Iwasiów z **naddatkiem** spełnia wszystkie wymogi awansowe zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.) i w związku z tym postanowiła dołączyć do rekomendacji wniosku postulat nadania Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego z **wyróżnieniem.**

1. Sylwetka i przebieg kariery naukowej Habilitanta

Dr Sławomir Aleksander Iwasiów jest absolwentem Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie w 2008 roku ukończył filologię polską ze specjalnością dziennikarską. W 2012 roku uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, na podstawie rozprawy *Reprezentacje Europy w prozie polskiej XXI wieku*, napisanej pod kierunkiem dr. hab. Jerzego Madejskiego. (Monografia ukazała się drukiem w 2013 r.) Przed doktoratem Sławomir Iwasiów był zatrudniony jako specjalista w Dziale Rozwoju i Promocji Zachodniopomorskiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli, a po doktoracie - od grudnia 2013 - otrzymał stanowisko adiunkta w Instytucie Literatury i Nowych Mediów Uniwersytetu Szczecińskiego. Podejmując liczne obowiązki w środowisku akademickim, Habilitant pozostał wierny także oświacie szkolnej, która zawdzięcza mu wiele inicjatyw łączących kształcenie niższych szczebli z

edukacją uniwersytecką (prowadzenie kwartalnika oświatowego „Refleksje”, organizacja konferencji, publikacje o tematyce szkolnej).

W polu głównych zainteresowań naukowych i edukacyjnych Habilitanta, poza oświatą wszystkich poziomów kształcenia, znajduje się literatura XX i XXI wieku (której towarzyszy on także jako krytyk), kultura Szczecina i regionu oraz dziennikarstwo i medioznawstwo. Dr Sławomir Iwasiów traktuje te wszystkie pasma komplementarnie, zatem uprawia literaturoznawstwo interdyscyplinarne i ukierunkowane pragmatycznie, czyli podejmujące trudne a konieczne dziś zadanie emisji wiedzy z obiegu akademickiego do przestrzeni społecznych (co Habilitant określa celnym mianem *humanistyki transferu*). Jego ponadprzeciętna aktywność zawodowa, w tym kolejne publikacje sprawiają, że jest już badaczem o dużym dorobku i o rozpoznawalnej tożsamości.

Mocnym potwierdzeniem rozwoju naukowego dr. Sławomira Iwasiowa jest ponad **30 rozdziałów** i artykułów opublikowanych w **monografiach zbiorowych** lub czasopismach oraz **cztery książki autorskie**:

- *Reprezentacje Europy w prozie polskiej XXI wieku*, Zielona Góra, 2013.
- *Czytania. Szkice krytyczne o książkach*, Szczecin 2017.
- *Po szkole. Rozmowy o edukacji (2015-2020)*, Szczecin 2021.
- *Wodowanie. Literatura i inne media w Szczecinie. Lata 60. XX wieku*. (TAiWPN Universitas, Kraków 2023).

Ostatnia monografia, wydana przez prestiżową oficynę w ważnej serii „Nowy regionalizm w badaniach literackich”, została w *Autoreferacie* wskazana jako główne osiągnięcie w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Praca jest inspirowana przez koncepcję „historii jednego roku” (*one year study*) zastosowaną przez Hansa Ulricha Gumbrechta (w książce *In 1926*), a rozszerzoną w *Wodowaniu* na całą dekadę. Habilitanta interesują „medialne reprezentacje specyfiki tego okresu” (Autoreferat, s. 2). Wybór czasu (lata 60.) i przestrzeni (Szczecin) został dobrze, wszechstronnie uzasadniony; przyjęta metoda okazała się funkcjonalna i bardzo efektywna poznawczo. Lata 60. to w powojennych dziejach Szczecina okres względnej stabilizacji życia mieszkańców (przesiedleńców), zakorzenianie się nowych pokoleń, a także czas rozwoju gospodarczego. Z drugiej strony, jest to również okres poprzedzający silne kryzysy polityczne zarówno w regionie, jak i całym kraju. Z kolei wybór Szczecina jako miejsca rekonstruowanej „historii jednego roku” (dekady) jest w nurcie badań regionalistycznych fortunny ze względu na niedostatek opracowań i swoistość tej historii, odmiennej od dziejów innych obszarów „ziem odzyskanych”. Miasto bowiem – dowodzi dr Iwasiów - w istocie nie miało charakteru transgranicznego, było „wyspą”, „miejscem przejściowym”, odseparowanym od Zachodu, jak też długo zaniedbywanym w procesie odbudowy kraju. Tytułowa metafora wodowania konotuje gospodarczą specyfikę regionu (przemysł stoczniowy), lecz również kształtowanie się jego społeczno-kulturowej tożsamości.

Monografia została podzielona na trzy części: *Teorie i re-konstrukcje*, w której autor weryfikuje i porządkuje pojęcia, następnie *Literatura w Szczecinie – Szczecin w literaturze* oraz *Miasto, media, marynistyka*. W poszczególnych rozdziałach badacz wypełnił scenariusz problemowy bogatym materiałem rzeczowym. Atrakcyjnym uzupełnieniem są archiwalia i liczne dokumenty ikonograficzne. Trzeba także podkreślić walory narracyjne książki, która - zgodnie z założeniami *humanistyki transferu* – wprawdzie jest jako praca naukowa adresowana do profesjonalistów, lecz na pewno znajdzie też czytelników w szerszych kręgach.

2. Ocena publikacji przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Do zaopiniowania merytorycznej zasadności wniosku awansowego dr. Sławomira Iwasiowa zostali powołani literaturoznawcy biegli w zakresie literatury współczesnej i regionalistyki: **dr hab. Bernadetta Darska** (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie), **dr hab. Katarzyna Taborska** (Akademia im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie), **dr hab. Danuta Zawadzka** (Uniwersytet w Białymstoku) i **dr hab. Małgorzata Zduniak** (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Członkiem Komisji został **prof. dr hab. Andrzej Skrendo** (Uniwersytet Szczeciński), funkcję sekretarza pełnił **dr hab. Bartosz Wójcik** (Uniwersytet Szczeciński), a obowiązki przewodniczącej podjęła **prof. dr hab. Anna Legeżyńska** (em., UAM). Nadesłane recenzje zawierały wnikliwe i bezstronne analizy rozprawy habilitacyjnej oraz pozostałych osiągnięć Kandydata. Wszyscy opiniujący bardzo wysoko ocenili interdyscyplinarną pracę *Wodowanie. Literatura i inne media w Szczecinie. Lata 60. XX wieku* zgodnie konkludując, że wnosi ona znaczący wkład w rozwój dyscypliny literaturoznawstwo.

Zdaniem recenzentów, monografia ta jest udaną realizacją oryginalnego zamysłu połączenia literaturoznawstwa z medioznawstwem (stwierdza dr hab. Bernadetta Darska), geopoetyki z historiografią - dzięki czemu tekst literacki staje się świadectwem z przeszłości miasta, kształtowanym przez różne formy pamięci, jednostkowej i wspólnotowej. Trafna wydaje się koncepcja ukazania życia literackiego (w części *Literatura w Szczecinie...*) poprzez tematy, portrety i biogramy wybranych twórców, z uwzględnieniem perspektywy genologicznej (por. uwagi w recenzji dr hab. Małgorzaty Zduniak). Rozwiązanie to wynika z poczucia kryzysu syntezy jako formy historycznoliterackiej, którą dr Iwasiów zastępuje rodzajem słownika, a także z takiego sposobu uprawiania regionalistyki, który został wypracowany w szkole szczecińskiej (przez Erazma Kuźmę, Jerzego Madejskiego i in.). Dr Sławomir Iwasiów jest dziś jednym z najwybitniejszych adeptów tej szkoły, wnoszącym do niej własny wkład, znaczący także w humanistyce ogólnopolskiej (M. Zduniak, s. 7).

Z uznaniem recenzentów spotkała się tytułowa metafora „wodowania” (M. Zduniak, s. 3) oraz przejrzysty układ materiału. W monografii obok autorskich rozwiązań kompozycyjnych nie brak propozycji metodologicznych, jak np. „poetyka miasta portowego”. Szczególną uwagę recenzentów zwraca nowa (choć inspirowana przez prace Doreen Massey) kategoria „regionalizmu produkcyjnego”, wprowadzona w obszernej części teoretycznej. Dr hab. Danuta Zawadzka docenia analityczną przydatność tego „narzędzia”, świadczącego o erudycji, pomysłowości i dojrzałości intelektualnej Habilitanta (rec., s. 8).

Rozważania metodologiczne, wybory materiałowe i główne ustalenia autora *Wodowania* w większości nie budzą wątpliwości. Jedynie w trybie dyskusji recenzenci zwrócili uwagę na możliwe rozwinięcia wybranych kategorii lub wątków, np. owej formuły regionalizmu produkcyjnego (D. Zawadzka, s. 13), czy obecności elementów niemieckich w przestrzeni miasta lat 60. (o co upomina się dr hab. Katarzyna Taborska). Dr hab. Danuta Zawadzka pisze, że „brakuje w pionierskim obrazie Szczecina kobiet” (s. 9).

W podsumowaniach swoich opinii recenzenci zgodnie piszą o nowatorstwie książki *Wodowanie...* (K. Taborska), która dowodzi samodzielności metodologicznej (D. Zawadzka,

s. 5), dojrzałości i inwencji naukowej dr. Sławomira Iwasiowa (B. Darska), a także otwiera nowe perspektywy badawcze. Praca jest pierwszą, pionierską monografią przedstawiającą dekadę powojennej kultury PRL z perspektywy regionalistycznej. „Inspiruje do badań komparatystycznych przekazów medialnych okresu „małej stabilizacji” w ujęciu geopoetyki” – pisze dr hab. K. Taborska - i dodaje: „Sławomir Iwasiów wypracował zindywidualizowany styl tworzenia monografii badawczej.” (s. 5, 7). W książce spotykają się „wszystkie wymiary zainteresowań dr. Iwasiowa” (D. Zawadzka, s. 4). Niebagatelnym walorem tej publikacji jest sposób prowadzenia narracji, związany z ideą „humanistyki transferu” (M. Zduniak, s. 9).

Równie pozytywnie pisze o monografii *Wodowanie...* pisze członek komisji, prof. dr hab. Andrzej Skrendo. Wyliczając jej zalety, do których należą interdyscyplinarność i nowoczesność metodologii, konteksty historycznoliterackie, znajomość źródeł i piśmiennictwa lat 60., bogaty obraz epoki – podkreśla:

(...) Iwasiów jawi się jako doskonały interpretator literatury. (...) Umiejętności interpretacyjne, dodajmy, być może najbardziej wyraziście zaświadczają o dojrzałości badawczej i wszechstronności naukowej dra Iwasiowa.

Wszyscy Recenzenci są przekonani, że Habilitant spełnia wymogi ustawowe, nawet „z nadstatkiem” (D. Zawadzka, s. 13), wszyscy też wnioskuje o dopuszczenie do dalszych etapów postępowania awansowego.

3. Ocena pozostałego dorobku i aktywności organizacyjno-dydaktycznej

Komisja zapoznała się również i oceniła pozostałe prace dr. Sławomira Iwasiowa oraz jego wielostronną aktywność naukową, organizacyjną i dydaktyczną. Podkreślono, że ujęcia przestrzenne wyróżniają i scalają publikacje Habilitanta powstałe po doktoracie (D. Zawadzka). W konsekwencji książka *Wodowanie* zachowuje metodologiczną więź z innymi pracami. Wśród wymienionych, poza rozprawą habilitacyjną (zdaniem B. Darskiej) na szczególną uwagę zasługuje krytycznoliteracka książka *Czytania*, otwierająca horyzonty dialogu z czytelnikiem oraz zbiór wywiadów *Po szkole. Rozmowy o edukacji*, zawierająca autorską propozycję praktykowania „humanistyki transferu” (K. Taborska). Skomentowano także (B. Darska, M. Zduniak) liczne publikacje współautorskie: *Interpretatywny słownik terminów kulturowych* (2014, współred. J. Madejski), *Literatura w Szczecinie 1945-2015. Książki siedemdziesięciolecia* (2016, współred. P. Wolski i J. Madejski), *Interpretatywny słownik terminów kulturowych 2.0* (2017, współred. J. Madejski), *Geoliteratura. Przewodnik, bedeker, poradnik* (2019, współred. J. Madejski) i *Kalejdoskop. Współczesne pojęcia pedagogiczne* (2021, współred. M. Czerepaniak-Walczak).

W recenzjach nie ma żadnych uwag, które w sposób zasadniczy kwestionowałyby główne aspekty rozprawy habilitacyjnej. Pojawia się jedynie postulat rozwinięcia pewnych wątków metodologicznych w książce *Czytania* czy ocena „utopijności” - skądinąd cennego - projektu humanistyki transferu (K. Taborska)

Opiniujący odnotowali bogate doświadczenie dydaktyczne Habilitanta, prowadzącego różnorodne typy zajęć (niektóre w języku angielskim), także „imponującą” (D. Zawadzka) liczbę wystąpień konferencyjnych (27), udział w projekcie *Stan mediów lokalnych województwa zachodniopomorskiego*, obecność na łamach liczących się czasopism („Autobiografia”, „Czas Kultury”, „Forum Poetyki”, „Wielogłos”, „Przestrzeń i Forma”). Za

ważne osiągnięcie Habilitanta uznano trwale „współdziałania na gruncie nauki i edukacji” (M. Zduniak, s. 2)

4. Ocena kolokwium habilitacyjnego

Uczestnicy Komisji stwierdzili, że przebieg kolokwium habilitacyjnego umocnił ich w wysokiej ocenie kompetencji badawczych dr. Sławomira Iwasiowa. Habilitant na każde z zadanych pytań (zob. *Protokół*) odpowiadał kompetentnie i wyczerpująco, wykazując umiejętność pogłębionej refleksji nad poruszonymi zagadnieniami. Potrafił krytycznie odnieść się do zastanego horyzontu badań, sformułować samodzielne opinie, wybrać trafne argumenty merytoryczne i podjąć dyskusję z opiniami rozmówców. Kolokwium pozwoliło docenić samoświadomość metodologiczną i rozległą erudycję Habilitanta.

Konkluzje

Wszyscy uczestnicy Komisji wyrazili uznanie dla działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej dr. Sławomira Iwasiowa. Stwierdzono, że „Mamy do czynienia z badaczem o bogatym, różnorodnym, konsekwentnie rozwijanym i spójnym dorobku naukowym, znaczącym również w sensie ilościowym” (dr hab. D. Zawadzka, s. 2). W monografii *Wodowanie. Literatura i inne media w Szczecinie. Lata 60. XX wieku* podjął on „temat ważki, otwierając pola dyskusji w kwestiach literaturoznawczych, socjologicznych, heritologicznych.” (dr hab. M. Zduniak, s. 13). „Bogaty i różnorodny dorobek naukowy habilitanta, konsekwencja w działaniu oraz umiejętność takiego podejścia do tekstów kultury, dzięki któremu namysł nad współczesnością i rolą pełnioną przez literaturę zostaje znacząco poszerzony, stanowią podstawę do uznania, że mowa w tym przypadku o dorobku spełniającym wszelkie ustawowe wymogi stawiane przed osobami ubiegającymi się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.” (dr hab. B. Darska, s. 10).

W końcowej dyskusji przeprowadzonej na posiedzeniu Komisji w dniu 23 listopada 2023 roku pozytywna ocena wniosku Habilitanta, wyrażona wcześniej w recenzjach i opiniach, znalazła pełne potwierdzenie i uszczegółowienie. (zob. *Protokół*)

Po przeprowadzeniu jawnego głosowania, zakończonego wynikiem: siedem (7) głosów „za”, 0 „przeciw” oraz 0 „wstrzymujących się”, Komisja jednomyślnie podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię o dorobku dr. Sławomira Aleksandra Iwasiowa, rekomendując Radzie Naukowej Instytutu Literatury i Nowych Mediów Uniwersytetu Szczecińskiego **poparcie wniosku o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo z wyróżnieniem.**

BARTOSZ WOJCIK
SEKRETARZ KOMISJI

Przewodnicząca Komisji
prof. dr hab. Anna Legeżyńska (em., UAM)